„ЕЛИА КОНСУЛТ“ ЕООД

Приложение към финансовия отчет за финансовата 2013

I.Учредяване и регистрация

Фирма „Елиа Консулт“ ЕООД е регистрирана в Софийски градски съд, по фирмено дело № 5149/2007г.

Основният капитал на дружеството е 5000 лева. Дружеството развива консултантска дейност и предоставя счетоводни услуги.

Настоящият финансов отчет е одобрен от управителя на „Елиа Консулт“ ЕООД на 16 януари 2013г.

II. Счетоводна политика

1. База за изготвяне

Дружеството води своето текущо счетоводство и изготвя финансовите си отчети в съответствие с изискванията на българското търговско и счетоводно законодателство. Годишният финансов отчет за 2013г. на „Елиа Консулт“ ЕООД е изготвен в съответствие с Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, утвърдени от Министерски съвет с ПМС № 46 от 2005г. и изменени и допънени с ПМС №251/17.10.2007г. в сила от 01.01.2008г.

2.Счетоводни принципи

Финансовият отчет е изготвен в съответствие с основните счетоводни принципи за текущо начисляване и действащо предприятие.

Настоящият годишен финансов отчет е изготвен при спазване на принципа на историческа цена, модифициран в определени случаи с преоценка на някои активи и пасиви по тяхната справедлива стойност, като това е посочено на съответните места.

3.Функционална валута и представяне на сделките в чуждестранна валута.

Дружеството води счетоводството си и съставя финансовите си отчети в националната валута на Република България. От 01 януари 1999 г. българският лев е с фиксиран курс към еврото 1.95583 лв. за 1 евро.

При първоначално признаване сделка в чуждестранна валута се записва във функционалната валута като към сумата в чуждестрана валута се прилага обменният курс към момента на сделката или операцията. Към 31.12.2013г. паричните средства, вземанията и задълженията, деноминирани в чуждестранна валута, се отчитат във функционалната валута, като се прилага заключителния обменен курс на БНБ.

Ефектите от курсовите разлики, свързани с уреждането на сделки в чуждестранна валута, се включват в отчета за приходите и разходите, в момента на възникването им, като се третират като финансови приходи или разходи.

4.Сравнителни данни

Перата в баланса и в отчета за приходите и разходите, представени във финансовия отчет за 2013 година, са съпоставими с данните за 2012 година.

5.Счетоводни предположения и приблизителни счетоводни оценки

Приложението на националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия изисква от ръководството да приложи някои счетоводни предположения и приблизителни счетоводни оценки при изготвяне на годишния финансов отчет и при определяне на стойността на някои от активите, пасивите, приходите и разходите. Всички те са извършени на основата на преценка, която е направена от ръководството към датата на изготвяне на финансовия отчет.

6.Управление на финансовите рискове

В хода на обичайната си дейност дружеството може да бъде изложено на различни финансови рискове. Пазарният риск е рискът, че справедливата стойност или бъдещите парични потоци на финансовия инструмент ще варират поради промените в пазарните цени. Пазарният риск включва валутен риск, лихвен риск и ценови риск. Кредитният риск е рискът, че едната страна по финансовия инструмент ще причини финансова загуба на другата, в случай че не изпълни договореното задължение. Ликвидният риск е рискът, че дружеството би могло да има затруднения при посрещане на задълженията си по финансови пасиви.

Дейността на дружеството не е изложена на финансови рискове включващи ефектите от промяна на валутните курсове, лихвени проценти по търговски кредити.

6.1. Валутен риск

Основните сделки осъществявани от дружеството са деномирани в български лева и в евро. Българският лев е привързан към еврото, поради което не съществуват валутни рискове при осъществяване на сделки в евро.

6.2. Лихвен риск

Лихвеният риск представлява риска от колебания в размера на задълженията по заемите на дружеството, дължащо се на изменението на пазарните лихвени проценти. За текущата си дейност дружеството не използва кредити.

6.3. Кредитен риск

Кредитният риск се изразява в риска някои от контрагентите му да не бъдат в състояние да изпълнят изцяло или в обичайно предвидените срокове задълженията си към него. Събираемостта и концентрацията на вземанията се контролира текущо съгласно приетата политика на дружеството.

6.4. Ликвиден риск

Ликвидният риск се изразява в негативната ситуация дружеството да не бъде в състояние да посрещне безусловно всички свои задължения, съгласно техния падеж. Дружеството генерира и разполага с достатъчно собствени оборотни средства.

Дружеството подържа достатъчно ликвидни средства и може да осигури своевременно погасяване на задълженията си.

7. Дефиниция и оценка на елементите на счетоводния баланс

7.1. Нетекущи (дълготрайни) активи

7.1.1. Първоначално оценяване

При първоначалното придобиване нетекущите (дълготрайни) активи се оценяват по цена на придобиване (себестойност), която включва покупната цена и всички други преки разходи необходими за привеждане на актива в работно състояние.

Дружеството е определило стойностен праг на същественост 700 лева, под който придобитите активи независимо, че притежават критериите на нетекущ актив, се отчитат като текущ разход в момента на придобиването им.

7.1.2.Последващи разходи

Дружеството признава в стойността на съответния актив, последващите разходи, свързани с дълготрайния материален актив, когато е вероятно тези разходи да доведат до бъдещи икономически изгоди. Всички други последващи разходи се признават за разход през периода, през който са направени.

7.1.3. Последващо оценяване.

Дълготрайните материални и нематериални активи са оценени по цена на придобиване, образувана от покупната им стойност и допълнителните разходи, извършени по придобиването им и намалена с размера на начислената амортизация и натрупана загуба от обезценка.

Балансовите стойности на дълготрайните материални и нематериални активи подлежат на преглед за обезценка, когато са налице събития или промени в обстоятелствата, които показвт, че балансовата стойност би могла да се отличава трайно от възстановимата им стойност. Ако са налице такива индикатори, че приблизително определената възстановима стойност е по-ниска от тяхната балансова стойност, то последната се коригира до възстановимата стойност на активите.

Загубите от обезценката се отчитат в отчета за приходите и разходите, освен ако за дадения актив не е формиран преоценъчен резерв. Тогава обезценката се третира като намаление на този резерв, освен ако тя не надхвърля неговия размер, като тогава превишението се включва като разход в отчета за приходите и разходите.

7.1.4.Амортизация

Амортизацията на дълготрайните материални активи и дълготрайните нематериални активи е начислявана, като последователно е прилаган линейният метод. Амортизация не се начислява на земите и на активите в процес на строителство и подобрение, преди те да бъдат завършени и пуснати в експлоатация. Самостоятелно функциониращите активи, които се състоят от отделни разграничими компоненти, се амортизират съобразно полезния живот на тези компоненти. Амортизационните норми се определят от ръководството въз основа на очаквания полезен живот на тези компоненти. По групи активи се прилагат следните срокове на полезен живот:

- Масивни сгради, инвестиционни имоти съоръжения съобщителни линии – 25 години;
- Машини, произв.оборудване и апаратура – 3 години и 4 месеца;
- Транспортни средства без автомобилите – 10 години;
- Компютри и периферни устройства за тях - 2 години:
- Автомобили – 4 години;
- Дълготрайни материални и нематериални активи с ограничен срок на ползване съгласно договорни отношения – изчислява се по формулата 100/години на правното ограничение, но годишната норма не може да превишава 33 1/3;
- Всички останали активи – 6 години и 8 месеца.

Дълготрайни нематериални активи се оценяват по цена на придобиване, намалена с начислената амортизация и призната обезценка.

Дългосрочни финансови активи се оценяват по справедлива цена.

7.2.Нетекущи (краткотрайни) активи

7.2.1.Материални запаси

Материалите при тяхното закупуване се оценяват по цена на придобиване, формирана от всички разходи по закупуването и други разходи направени във връзка с доставянето им.

Оценката на потреблението е извършена по метода на средно претеглена цена.

Незавършено производство се оценява по стойността на основните производствени разходи.

Продукцията се оценява по себестойност, формирана от стойността на вложените материали, разходи за преработка и други разходи свързани със съответната продукция.

Разпределянето на постоянните общопроизводствени разходи за всеки произвеждан продукт се извършва на базата на действителен капацитет на производствените мощности.

Оценката на потреблението на продукцията е извършено по метода на средно претеглена себестойност.

Стоково – материалните запаси в баланса се оценяват по по-ниската от доставната и нетната реализуема стойност.

7.2.2. Търговски и други вземания

Вземания в лева са оценени по стойността на тяхното възникване, а тези деноминирани в чуждестранна валута – по заключителния курс на БНБ кам 31.12.2013 г. и намалени с начислената обезценка за някои несъбираеми и трудно събираеми вземания.

7.2.3. Парични средства.

Паричните средства на дружеството във валута се оценяват по централния курс на БНБ към 31-ви декември всяка година. Към 31.12.2013г. дружеството няма парични средства във валута.

7.3. Разходи за бъдещи периоди

Като разходи за бъдещи периоди се посочват възникнали разходи през текущия отчетен период 2013г. и са свързани със следващи отчетни периоди.

7.4. Собствен капитал.

Основният капитал е представен по неговата номинална стойност и съответства на актуалната му съдебна регистрация към 31.12.2013г.

7.5. Провизии и сходни задължения.

Провизии се признават при наличие на правно или конструктивно задължение по най – добрата приблизителна оценка на разходите, необходими за покриването на текущото задължение към датата на баланса. Дружеството признава като задължение провизии за пенсии и други подобни задължения. Съгласно българското законодателство и договорите с персонала дружеството изплаща обещетение при пенсиониране в размер от две до шест брутни заплати.

Отсрочени данъци върху печалбата.

Отсрочените данъци се определят чрез прилагане на балансовия пасивен метод, за всички временни разлики към датата на финансовия отчет, които съществуват между балансовите стойности и данъчните основи на отделните активи и пасиви.

Отсрочените данъчни активи и пасиви се оценяват на база данъчните ставки, които се очакват да се прилагат за периода, през който активите ще се реализират, а пасивите ще се уредят на база данъчни закони,които са в сила или в голяма степен на сигурност се очаква да са в сила.

7.6.Задължения към доставчици и други задължения.

Задълженията към доставчици и други задължения в лева са отчетени по стойността на тяхното възникване, а тези в чуждестранна валута са оценени в лева по заключителния курс на БНБ към 31.12.2013г.

8. Приходи и разходи.

Приходите от продажби и разходите за дейността са начисляват в момента на тяхното възникване, независимо от паричните постъпления и плащания. Отчитането и признаването на приходи става при спазването на принципа на съпоставимост между тях.

Приходите във валута са отчетени по централния курс на БНБ към датата на начисляването им.

Разходите за бъдещи периоди се отлагат за признаване като текущ разход за периода, за който се отнсят.

9.Данъци върху печалбата.

Текущите данъци върху печалбата са определени в съответствие с изискванията на Закона корпоративното подоходно облагане. Данъчна ставка за 2013г. – 10%

10. Други

- Дълготрайните материални активи се представят по балансова стойност.
- Разходите за бъдещи периоди са незначителни и не могат да се представят в хл. лв.
- Към 31.12.2013г. капиталът на „Елиа Консулт“ ЕООД е разпределен в 50 дружествени дяла с номинал 100 лева всеки. 100% от капитала на дружеството е собственост на Емилия Н.Иванова.
- „Елиа Консулт“ ЕООД отчита печалба за 2013г., в размер на 21х.лв.
- Дружеството няма дългосрочни задължения по получени банкови кредити.

Дата 16.01.2014 год

Гр. София

Управител: .....

(Елка Коцева)